

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **Ing. M. P.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 24.8.2011 č.j.: 10153/11-1300-105261,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (dále jen „odvolací orgán“), jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzen dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005 Finančního úřadu pro Prahu 3 ze dne 9.4.2010 č.j. 96805/10/003913104849, kterým byla vyměřena daň ve výši 620.324,- Kč.

V odůvodnění odvolací orgán zrekapituloval průběh daňového řízení a mimo jiné uvedl, že správce daně zahájil protokolem č.j. 213187/08/003932/7820 kontrolu na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005 a výzvou dle ust. § 31 odst. 9 a § 16 zákona č. 337/1992 Sb. vyzval žalobkyni k předložení důkazních prostředků. Žalobkyně předložila přijaté a vydané daňové doklady, dodací listy, doklady o úhradě, záznamy pro daňové účely. Správce daně v této kontrole využil poznatky a důkazní prostředky získané

z předchozích daňových řízení a s těmito důkazními prostředky žalobkyni seznámil. V průběhu daňové kontroly správce daně provedl svědeckou výpověď pana G. J. D., bývalého jednatele společnosti EUROPAL s.r.o., která měla být výhradním dodavatelem žalobkyně. Na základě zprávy o kontrole vystavil správce daně dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005, kterým vyměřil daň ve výši 620.324,- Kč. Proti dodatečnému platebnímu výměru podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce odvolání. V odvolacím řízení provedl správce daně svědeckou výpověď pana M. B., zaměstnance společnosti EUROPAL s.r.o., vyzval k součinnosti správce konkurzní podstaty JUDr. Horáka a současně vyzval žalobkyni k objasnění obchodní spolupráce se společností EUROPAL s.r.o. a k vyjádření, zda požaduje opětovnou svědeckou výpověď pana D. a účetní paní B.

Dále odvolací orgán uvedl, že neosvědčuje jako důkazy 32 přijatých daňových dokladů evidovaných pod č. 2005001-32 vystavených jménem společnosti EUROPAL s.r.o. za palety a gitterboxy v celkové výši základu daně 3,264.755,- Kč a 19% daně ve výši 620.324,- Kč dle evidence pro daňové účely a s tím souvisejících 36 dodacích listů a 32 příjmových pokladních dokladů. Podle odvolacího orgánu přijaté doklady nejsou ani formálně bezchybnými, rozměry palet na přijatých dokladech nesouhlasí s rozměry uvedenými v dodacích listech. Odvolací orgán přijaté doklady neposoudil jako daňové doklady ve smyslu ust. § 26 a 28 zákona o dani z přidané hodnoty.

Podle odvolacího orgánu z 36 dodacích listů není zřejmé, kdo je měl za společnost EUROPAL s.r.o. vystavit, o jaké zboží se přesně jedná, povětšinou je uveden jen počet kusů, mnohdy nekorespondují uvedené rozměry palet s rozměry na přijatém dokladu, přestože rozměry palet jsou standardizované. Není v nich odkaz na číslo přijatého dokladu, takže není zřejmé, kterého dokladu se týkají, nejsou vyhotovitelem číslovány, tj. nemají nezaměnitelné náležitosti. Takovými doklady tedy podle odvolacího orgánu nebylo prokázáno, že skutečnosti, jak je na nich uvedeno, fakticky nastaly v takovém rozsahu a kvalitě. Mají pouze dokreslovat pohyb zboží, tedy jeho dodání společností EUROPAL s.r.o. a jeho přijetí žalobkyní. Z 32 příjmových pokladních dokladů, vystavených jménem společnosti EUROPAL s.r.o. není zřejmé, kdo je měl vystavit a kdo přebíral peníze. Samy o sobě neprokazují, že zdanitelná plnění žalobkyně přijala právě od společnosti EUROPAL s.r.o.

Odvolací orgán mimo jiné také uvedl, že společnost EUROPAL s.r.o. fakticky ukončila podnikatelskou činnost v období duben – květen 2004, neboť nemohla disponovat s majetkem, se kterým uskutečňovala podnikatelskou činnost. Následně byla většina majetku společnosti prodána ve dvou dražbách.

Dále se pak odvolací orgán podrobně zabýval svědeckými výpověďmi účetní paní J. B., M. P., M. B., pana D. Rovněž odvolací orgán uvedl, proč nebyla realizována svědecká výpověď M. C.

Odvolací orgán dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že zboží žalobkyni dodávala společnost EUROPAL s.r.o. Dodání palet a gitterboxů a existenci obchodního zástupce společnosti EUROPAL s.r.o. pana V. vyvrátily svědecké výpovědi paní B. a pánů B. a D. Za období ukončení činnosti společnosti EUROPAL svědkové označili polovinu roku 2004 a pana V. z nich nikdo neznal. Finanční úřad Kralupy po provedené exekuci a dražbách vyměřil za leden 2005 daň ve výši 0,- Kč. Správce konkurzní podstaty JUDr. Horák nedisponoval žádnými doklady, potvrzujícími ekonomickou činnost společnosti EUROPAL s.r.o. v lednu 2005. Dále odvolací orgán upozornil na skutečnost, že zjištění správce daně jsou v souladu s vyjádřením žalobkyně do protokolu již dne 16.5.2006, ve kterém sdělila, že dodavatelem

nebyla presentována společnost, ale jí neznámý subjekt, který neoprávněně použil údaje oficiálního dodavatele. Toto vyjádření se vztahuje i ke zdaňovacímu období leden 2005, přestože zástupce žalobkyně její vyjádření později dementoval.

V závěru se odvolací orgán rovněž vyjádřil k námitkám žalobkyně uvedeným v jejím odvolání.

Odvolací orgán považoval za neprokázané splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně. Měl za to, že žalobkyně uplatnila nárok na odpočet daně v rozporu s ust. § 72 a § 73 odst. 1,2 a 12 zákona o dani z přidané hodnoty, když v průběhu kontroly neprokázala, že plnění v předmětu a rozsahu uvedeném na zkoumaných dokladech, přijala právě od společnosti EUROPAL s.r.o. Odvolací orgán současně poznamenal, že i zcela bezvadné přijaté doklady, které by nevykazovaly žádné formální vady, nelze osvědčit za důkazy o přijetí zdanitelných plnění od deklarované společnosti, a to ani ve spojení s předloženými dodacími listy, příjmovými pokladními doklady, nebylo-li žádným způsobem dokázáno, že k předmětným obchodům tak, jak byly deklarovány, fakticky došlo. Předmětné doklady podle odvolacího orgánu nejsou daňovými doklady dle § 26 a § 28 zákona o dani z přidané hodnoty a tedy i po doplnění důkazních prostředků v odvolacím řízení žalobkyně neprokázala faktické přijetí zdanitelných plnění od společnosti EUROPAL s.r.o. dle předložených faktur, v uvedeném rozsahu.

Žalobkyně v žalobě namítala vady správního řízení, když měla za to, že nárok na odpočet daně z přidané hodnoty řádně prokázala příslušnými daňovými doklady, a to jak přijatými, tak vydanými. Žalobkyně nezpochybnila správcem daně provedený odpočet, avšak dle jejího názoru v ostatních ohledech daňové doklady měly být jediným a dostačujícím podkladem pro přiznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty. Podle žalobkyně tedy správce daně ani odvolací orgán nebyli oprávněni požadovat prokázání nároku podle zvláštního právního předpisu. Pokud by tomu bylo naopak, pak měly oba orgány provést navrhované důkazy, jenž byly navrhovány ze strany žalobkyně.

Žalobkyně namítala také nepřípustnost postihu, když byla přesvědčena, že oba správní orgány postupovaly účelově, protože pokud by bylo prokázáno porušení ze strany společnosti EUROPAL s.r.o., stal by se případný nedoplatek na dani nevymahatelný, když společnost EUROPAL s.r.o. byla vymazána z obchodního rejstříku, kdežto žalobkyně podniká, plní si své daňové povinnosti, a proto lze předpokládat vymožení daňového nedoplatku.

Žalobkyně rovněž namítala, že tvrzení odvolacího orgánu ohledně nesouladu mezi uváděnými rozměry palet a gitterboxů v jednotlivých listinách jsou nepodložená a v rozporu se skutečností.

Žalobkyně měla také za to, že odvolací orgán nijak nevyvrátil jednání žalobkyně s panem V., na jehož základě mělo dojít k uskutečnění zdanitelného plnění.

V neposlední řadě žalobkyně namítala rozpory ve svědeckých výpovědích především v otázce prohlášení konkurzu na společnost EUROPAL s.r.o.

Ve vyjádření k žalobě odvolací orgán reagoval na námitky žalobkyně, současně také odkázal na žalobou napadené rozhodnutí a připojený spisový materiál. Navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout.

Při ústním jednání konaném dne 19.11.2015 účastníci setrvali na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Ve správním spise se pak pro tuto věc nacházejí tyto důležité dokumenty a rozhodnutí: Přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005 ze dne 19.2.2005; protokol o ústním jednání sepsaný Finančním úřadem pro Prahu 3 – zahájení daňové kontroly – ze dne 1.12.2008 č.j.: 213187/08/003932/7820; výzva Finančního úřadu pro Prahu 3 podle § 31 odst. 9 a § 16 zákona č. 337/1992 Sb. ze dne 2.12.2008 č.j.: 213220/08/003932/7820; protokol o ústním jednání sepsaný Finančním úřadem pro Prahu 3 dne 6.1.2009 č.j.: 1035/09/003932107820; protokol o ústním jednání sepsaný Finančním úřadem pro Prahu 3 dne 18.5.2009 č.j.: 114734/09/003932107820 – svědecká výpověď G. J. D.; výzva Finančního úřadu pro Prahu 3 ze dne 17.8.2009 č.j.: 162626/09/003932107820; odpověď na výzvu ze dne 23.8.2009; protokol Finančního úřadu pro Prahu 3 o ústním jednání ze dne 24.11.2009 – seznámení s hodnocením důkazních prostředků, jež byly předmětem kontroly na DPH za zdaňovací období leden 2005; rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 3 o námitce č.j.: 283018312 č.j.: 9629/10/003932108834; zpráva o daňové kontrole ze dne 15.3.2010 vč. protokolu o projednání zprávy o kontrole daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005; dodatečný platební výměr vydaný Finančním úřadem pro Prahu 3 dne 9.4.2010 č.j.: 96805/10/003913104849; odvolání žalobkyně ze dne 24.5.2010; protokol o ústním jednání sepsaný Finančním úřadem pro Prahu 3 dne 11.11.2010 č.j.: 214841/10/003932107820 – svědecká výpověď M. B.; výzva Finančního ředitelství pro hl.m. Prahu ze dne 18.7.2011 č.j.: 8957/11-1300-105261 a žalobou napadené rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 24.8.2011 č.j.: 10153/11-1300-105261.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Městský soud v Praze po provedeném řízení posoudil věc takto :

Podle § 72 odst. 1 věty první zákona č. 235/2004 Sb. nárok na odpočet daně má plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti.

Podle § 72 odst. 2 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb. plátce má nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro účely uskutečňování zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu.

Podle § 73 odst. 1 č. 235/2004 Sb. plátce prokazuje nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem a byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu, popřípadě evidován podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví. V případě splátkového nebo platebního kalendáře je tato podmínka splněna zaúčtováním jednotlivých částek uvedených na těchto daňových dokladech, popřípadě jejím zaevidováním podle § 100 u plátců, kteří nevedou účetnictví.

Podle § 73 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb. nárok na odpočet daně lze uplatnit nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uskutečnilo přijaté zdanitelné plnění

nebo ve kterém byla přijata platba plátcem, který uskutečňuje zdanitelné plnění, pokud k přijetí došlo před uskutečněním zdanitelného plnění.

Podle § 73 odst. 12 zákona č. 235/2004 Sb. daňový doklad pro prokázání nároku na odpočet daně musí obsahovat všechny náležitosti stanovené tímto zákonem. Pokud doklad neobsahuje všechny náležitosti daňového dokladu, prokazuje se nárok podle zvláštního právního předpisu.

V první řadě je na místě upozornit na skutečnost, že zdejší soud se v podstatě touto předmětnou věcí již jednou, v určitém smyslu, zabýval, a to když rozsudkem sp.zn. 8 Ca 100/2006 ze dne 22.5.2008 zrušil předchozí rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu a to z toho důvodu, že dospěl k závěru, že předmětná daň byla žalobkyni doměřena na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a soud tedy tuto skutečnost Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu vytkl a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, že je třeba okolnosti zdanitelných plnění z počátku roku 2005 ověřit náležitě, a teprve pak tedy rozhodnout o tom, zda uplatněný nárok na nadměrný odpočet je po právu nebo nikoliv.

Z obsahu daňového spisu je zřejmé, že správce daně protokolem č.j. : 213187/08/003932/7820 zahájil kontrolu na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005 a výzvou dle ust. § 31 odst. 9 a § 16 zákona č. 337/1992 Sb. č.j.: 213220/08/003932/7820 vyzval žalobkyni k předložení důkazních prostředků. Žalobkyně v daňovém řízení předložila přijaté faktury (č. FP 2005001-2005032), vydané faktury (č. FV 05001-05019), příjmové pokladní doklady č. 3 - 33, dodací listy, záznamy pro daňové účely. Správce daně v této kontrole využil poznatky a důkazní prostředky získané z předchozích daňových řízení a to především odpovědi na dožádání Finančního úřadu v Kralupech nad Vltavou, výsledek šetření provedeného na žádost Finančního úřadu pro Prahu 5 u žalobkyně, svědecké výpovědi paní B., hlavní účetní ve společnosti EUROPAL s.r.o. a pana M. P., zaměstnance společnosti MB Omnia Logistic s.r.o. S těmito důkazními prostředky žalobkyni seznámil. V průběhu daňové kontroly správce daně provedl svědeckou výpověď pana G. J. D., bývalého jednatele společnosti EUROPAL s.r.o. Na základě výsledků předmětné daňové kontroly, kde ve zprávě o kontrole daně z přidané hodnoty ze dne 15.3.2010 č.j.: 135848/09/003932107820 správce daně dospěl ke zjištění, že žalobkyně neprokázala přijetí zdanitelného plnění z předložených faktur za zdaňovací období leden 2015 od dodavatele uvedeného na fakturách, tedy neprokázala, že předmětné zboží přijala od společnosti EUROPAL s.r.o., jak bylo na předmětných fakturách deklarováno, byl Finančním úřadem pro Prahu 3 dne 9.4.2010 pod č.j. 96805/10/003913104849 vydán dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2005, kterým byla žalobkyni vyměřena daň ve výši 620.324,- Kč. Žalobkyně proti dodatečnému platebnímu výměru podala odvolání. V odvolacím řízení pak byla provedena svědecká výpověď pana M. B., zaměstnance společnosti EUROPAL s.r.o., vyzván byl k součinnosti správce konkursní podstaty JUDr. Horák, vyzvána byla žalobkyně k objasnění obchodní spolupráce se společností EUROPAL s.r.o. Odvolací orgán rozhodnutím ze dne 24.8.2011 č.j.: 10153/11-1300-105261 odvolání žalobkyně zamítl a napadené rozhodnutí (dodatečný platební výměr) ze dne 9.4.2010 č.j. 96805/10/003913104849 potvrdil. Souhrnně lze konstatovat, že jak je ze spisu zřejmé, podle názoru soudu bylo provedeno zevrubné prošetření předmětné věci za použití institutu daňové kontroly a zároveň byli ve věci vyslechnuti svědci, tedy lidé, kteří byli obeznámeni s fungováním společnosti EUROPAL s.r.o. v roce 2004 a 2005 a podle názoru soudu skutkový stav byl objasněn v míře potřebné pro rozhodnutí.

Je nutno zdůraznit, že daňový subjekt, který se domáhá nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty je svým způsobem v obtížné situaci, protože je na něm, aby svá tvrzení, na nichž svůj nárok na odpočet zakládá, aby ta tvrzení dokázal. Je tedy povinen takové důkazy předložit, nebo alespoň navrhnout, má tedy povinnost důkazní a nese tedy zároveň břemeno důkazní pro případ, že by jím navržené nebo předložené důkazy jaksi neuspěly. Neúspěch v dokazování jde tedy k jeho plné tíži, a z povahy věci může tedy nastat, že daňový subjekt nemá k dispozici dostatečně zřejmé, jasné, průkazné důkazy o tom, že příslušná zdanitelná plnění přijal, zejména, že je přijal od subjektu, který je zcela jasně ztotožněn a který sám je plátcem daně z přidané hodnoty, protože jenom za těchto okolností by měl daňový subjekt nárok na odpočet.

V projednávané věci bylo tedy na žalobkyni, aby doložila a dokázala, že jejím dodavatelem v lednu 2005 byla právě společnost EUROPAL s.r.o., jak by vyplývalo z účetních dokladů, které správci daně předložila. Nezbyvá tedy, než konstatovat, že žalobkyně důkazní břemeno neunesla, že se jí nepodařilo dokázat, že jejím dodavatelem byla právě společnost EUROPAL s.r.o., když důkazy, které předložila, se ukázaly být nedostatečnými v rámci jejich vyhodnocení, v souvislosti s důkazy dalšími, které byly právě provedeny v předmětném daňovém řízení. Zejména pak z výpovědí svědků vyplynulo, že činnost společnosti EUROPAL s.r.o. už přibližně od poloviny roku 2004 v podstatě ustala, nebyla provozována, a v lednu 2005 tato společnost už žádnou obchodní činnost nevykazovala. Dále lze zmínit skutečnost, že byly shledány zásadní rozdíly mezi účetními doklady tak, jak je společnost EUROPAL s.r.o. obvykle ve své činnosti vyhotovovala a mezi těmi, které se nacházely v účetnictví žalobkyně. Ze všech skutečností, které správce daně zjistil, pak podle názoru soudu učinil odpovídající závěr, a to pak i ve vztahu na závěr, k němuž došlo Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu, tedy, že žalobkyně neprokázala, že by plnění, která přijala v lednu 2005, skutečně obdržela od společnosti EUROPAL s.r.o. a že by tedy na základě toho měla nárok na odpočet daně. Na tomto místě je třeba opětovně zdůraznit, že si soud je vědom toho, že konstrukce daně z přidané hodnoty, resp. nároku na odpočet je poměrně přísná, právě ve vztahu k daňovým subjektům, na nichž je, aby prokázali svá tvrzení, která jsou relevantní pro uznání odpočtu. Nicméně je třeba vycházet z toho, že zákonodárce tuto povinnost takto daňovým subjektům stanovil a toto břemeno na ně tedy uložil. Splnění pouhých formálních náležitostí daňového dokladu nepostačuje ke vzniku nároku na daňový odpočet. Důvod, pro který žalobkyni nemohl vzniknout nárok na odpočet, spočívá v tom, že nedoložila oprávněnost nároku žádným hodnověrným způsobem. Uskutečněním zdanitelného plnění rozumí zákon o dani z přidané hodnoty stav faktický, nikoli stav formálně vykázaný. Daňové orgány v průběhu daňového řízení vysvětlovaly opakovaně žalobkyni, proč a z jakého důvodu důkazní prostředky jí předložené zhodnotily jako nepostačující, neboť nedokládají přijetí zdanitelného plnění ve zcela konkrétním rozsahu od konkrétního plátce daně. O této posuzované otázce soud uvažil, že nebylo důkazy označenými žalobkyní (daňovými doklady, výslechy svědků) jednoznačně a nesporně prokázáno její tvrzení o tom, že předmětné zboží fakticky přijala od plátce uvedeného na předmětných dokladech.

Soud odkazuje v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. ledna 2009, č.j. 9 Afs 73/2008-162, a na usnesení Ústavního soudu ze dne 2. dubna 2009 ve věci II. ÚS 655/09. Ústavní soud pak uvedl, že „*prokazování nároku na odpočet daně je prvotně záležitostí dokladovou, současně je však třeba respektovat soulad s faktickým stavem. To znamená, že ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemohou být podkladem pro uznání nároku na odpočet daně z přidané hodnoty, není-li prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo tak, jak je v dokladech prezentováno, jinými slovy jde o*

srovnání tvrzených skutečností na základě daňového dokladu s faktickým stavem. Důkaz daňovým dokladem podle zákona o dani z přidané hodnoty je pouze formálním důkazem doplňujícím hmotně právní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Jestliže tedy nebylo zdanitelné plnění uskutečněno, nemůže být důkazní povinnost naplněna pouhým předložením, byť formálně správného, daňového dokladu.“

Skutečnosti, jimiž odvolací orgán vyvrací tvrzení žalobkyně, mají oporu ve správním spise, byly zjištěny řádným procesním způsobem a z těchto skutečností závěr Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu logicky vyplývá. Předmětem řízení bylo prokázání skutečností, že žalobkyně od společnosti EUROPAL s.r.o. zdanitelné plnění v rozsahu a předmětu dle účetních dokladů skutečně přijala.

Soud neměl důvod přehodnotit své tvrzení týkající se žalobkyní předložených dokladů, které vyslovil již v rozsudku 8 Ca 100/2006, kde konstatoval, že minimálním předpokladem pro uplatnění nároku na odpočet daně z přidané hodnoty je předložení řádných daňových dokladů, tj. takových, které budou splňovat předepsané obsahové i formální náležitosti a současně spolu budou i vzájemně korespondovat, především pak faktury a dodací listy. Soud zde musí dát za pravdu žalovanému, že doklady předložené žalobkyní takovými bezchybnými a vzájemně korespondujícími doklady nejsou. Rovněž soud neshledal, že by skutečnost, že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění mezi žalobkyní a společností MB Omnia Logistic s.r.o. byla důkazem o tom, že žalobkyně nabyla zboží od společnosti EUROPAL s.r.o.

Pokud pak žalobkyně považovala svědeckou výpověď pana D. za účelovou, je třeba poukázat na to, že v rámci daňového řízení nepožadovala její zopakování, naopak na výzvu správce daně ze dne 7.4.2011 č.j. 90097/11/003932107820 sdělila písemností ze dne 21.4.2011, že netrvá na opakovaném výsledku G. J. D., J. B., ani M. P. Ohledně osoby pana V. soud souhlasí s odvolacím orgánem v tom, že v daňovém řízení nebylo prokázáno, že pan V. by byl pověřen určitou činností, že byl zmocněn jednat za společnost EUROPAL s.r.o. a slyšení svědci existenci této osoby nepotvrdili, ale naopak ji odmítli. Žalobkyně pak žádným způsobem svá tvrzení, že jednání pana V. bylo jednáním společnosti EUROPAL s.r.o., neprokázala.

Ohledně žalobkyní namítaných rozporů ve svědeckých výpovědích soud konstatuje, že v žalobou napadeném rozhodnutí jsou svědecké výpovědi jako důkazní prostředky podrobně hodnoceny, odvolací orgán se rovněž na str. 9 svého rozhodnutí vyjádřil k rozdílnému datu vyhlášení konkurzu uváděnému ve svědeckých výpovědích a datu uvedenému ve výpisu z obchodního rejstříku. K navrhovanému důkazu dožádáním příslušného orgánu správy sociálního zabezpečení soud nepřistoupil, neboť měl za to, že otázka ukončení činnosti společnosti EUROPAL s.r.o. byla v rámci daňového řízení dostatečně zjištěna.

V daném případě, jak již bylo uvedeno, žalobkyně své důkazní břemeno neunesla a nepodařilo se jí prokázat, že by předmětná plnění v lednu 2005 proběhla tak, jak bylo účetními doklady deklarováno. Za tohoto stavu věci pak soud dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Jak správce daně, tak odvolací orgán tedy rozhodli v souladu se zákonem a v jejich rozhodnutích nebyly shledány důvody pro jejich zrušení.

Z uvedeného vyplývá, že soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úředních povinností nevznikly.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem v Brně, Moravské náměstí 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. listopadu 2015

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová